

Marian Kwapiński

Marcinów, pow. Żagań. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 6, 71-72

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŁYSININ, pow. Żnin

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadził mgr W. Zajączkowski,
Finansowało PMA w Warszawie. Pierwszy
sezon badań. Grób z wczesnego okresu
epoki brązu.

Prace miały charakter ratowniczy. Na obiekt natrafiono przypadkowo w trakcie głębokiej orki traktorowej. W czasie eksploracji na głębokości około 30 cm odsłonięto bruk o wymiarze 120 x 90 cm, składający się z różnej wielkości kamieni, z których część nosiła ślady gładzenia. W bruku tym znalazła się również głęboka, o owalnym kształcie, kamienna "niecka" o wymiarze 40 x 55 cm.

Okolo 10 cm. pod kamieniami, na głębokości 60 cm, od powierzchni ziemi, odkryto silnie skurczony szkielet dorosłej kobiety, zorientowany w przybliżeniu po linii północ-południe. Głowa znajdowała się od strony południowej, a twarz zwrócona była ku wschodowi. Tuż nad szkieletem oraz obok niego odkryto kilkanaście drobnych fragmentów kości krowy i dwa kozy-owcy. Wszystkie kości ludzkie i zwierzęce były źle zachowane, a czaszka uległa zgnieceniu.

Znalezione w grobie fragmenty ceramiki pozwalają łączyć ten pochówek z kulturą iwieńską.

Badania będą kontynuowane.

MARCINÓW, pow. Żagań
Stanowisko 2

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Marian Kwapiński.
Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy
sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury
łużyckiej z II/III okresu epoki brązu.

Cmentarzysko w Marcinowie objęto badaniami w ramach akcji weryfikacji zespołu cmentarzysk kurhanowych kultury łużyckiej z terenu Dolnego Śląska.

Stanowisko położone jest na łagodnym, zalesionym zboczu 1250 m, na północny zachód od wsi, w pobliżu punktu wysokościowego 140,5 m. Składają się na nie 43 kurhany, z czego 19 zbadano w okresie przedwojennym. Usytuowane są one w ciągu na osi wschód-zachód i wszystkie posiadają nasypy kamienne o wymiarach 6-12 m i wysokości 20- 100 cm. Zbadano pięć obiektów, które różniły

się między sobą elementami konstrukcji. Kurhany nr 15, 24 i 36 posiadały w spągu nasypu krąg kamienny zbudowany z dużych głazów narzutowych, ułożonych poprzecznie w stosunku do przebiegu kręgu, oraz z mniejszych kamieni, zalegających w układzie koncentrycznym. Pozostałe kurhany, nr 28 i 43 nie posiadały kręgów, lecz w centrum nasypu wystąpiły układy kamieni stanowiące jądro kurhanu, szczególnie czytelne w dolnych partiach, wglębionych w grunt. Wszystkie kurhany posiadały pochówki ciałopalne. W obiektach nr 15, 28, 36, 43, spalone kości zalegały na grupach płaskich kamieni i wyposażone były w naczynia przystawne, odwrócone na ogół dnem do góry. W kurhanie nr 36 kości zalegały wokół naczynia nakrytego misą, mogącego spełniać funkcję popielnicy. Pochówek w kurhanie nr 24 złożony w owalnej jamie, w przekroju kształtu nieckowatego, o szarobrunatnym wypełnisku, zawierającej oprócz resztek stosu także drobne ułamki ceramiki.

Zarówno pod względem form ceramicznych, jak i elementów obrządku pogrzebowego, cmentarzysko to silnie nawiązuje do starszych kultur z terenu Śląska i z tego względu należy je datować na wczesną fazę kultury łużyckiej.

MASZKOWICE, pow. Nowy Sącz

patrz okres lateński

MIROCIN DOLNY, pow. Nowa Sól
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Marian Kwapiński.
Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe z IV okresu epoki brązu.

Cmentarzysko zostało objęte badaniami w ramach akcji weryfikacji zespołu cmentarzyk kurhanowych kultury łużyckiej na Dolnym Śląsku.

Stanowisko położone jest około 1000 m na zachód od wsi, przy drodze Mirocin Średni-Broniszów, na rozległym, łagodnym zalesionym zboczu. Kurhany są tutaj nieregularnie rozrzucone na znacznej przestrzeni.

Zbadano kurhan nr 1 niszczoney oraniem pasów przeciwpożarowych. Posiadał on nasyp ziemny o wymiarach 13 x 8m/ wynik rozwiązania orką/ i wysokości 45 cm. W centrum kurhanu, w spągu nasypu wystąpił stosunkowo dobrze zachowany grób popielnicowy, na który złożyła się popielnica nakryta misą. Od strony północnej grób zabezpieczony był czterema dużymi kamieniami narzutowymi.

Powyżej, około 1,50 m na południe od grobu centralnego, odkryto całkowicie zniszczony grób ciałopalny, wyposażony w liczne naczynia przystawne.